

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **L. H.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Císařem, advokátem, se sídlem Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR**, se sídlem Na Míčánkách 2, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2006, č. j. ZP - 824/02 - 06 - RO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2009, č. j. 11 Ca 155/2007 - 30,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Platebním výměrem ze dne 15. 9. 2005, č. 338/2004, vyměřila Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra žalobci dlužné pojistné na všeobecné zdravotní pojištění podle § 10 a § 15 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, v platném znění, za období od 1. 11. 1995 do 30. 11. 2000 ve výši 19 085 Kč a penále za neodvedené platby pojistného podle § 18 odst. 1 tohoto zákona za období od 1. 11. 1995 do 30. 11. 2000 vypočtené ke dni vydání dotčeného platebního výměru ve výši 48 310 Kč.

Proti tomuto platebnímu výměru podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že v období od 25. 2. 1994 do 21. 7. 1997 byl jednatelem obchodní společnosti LAMIKA, s. r. o. Povinnost odvádět za žalobce pojistné na všeobecné zdravotní pojištění v tomto období měla tedy citovaná společnost, nikoli žalobce jako osoba samostatně výdělečně činná.

Odvolání žalobce žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 5. 5. 2006, č. j. ZP - 824/02 - 06 - RO.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou k Městskému soudu v Praze. Městský soud však tuto žalobu usnesením ze dne 19. 3. 2009, č. j. 11 Ca 155/2007 - 30, odmítl pro opožděnost.

Proti uvedenému usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonem stanovené lhůtě kasační stížnost. Toto podání však nesplňuje veškeré náležitosti, které vyžaduje ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., a to především vysvětlení důvodů, proč stěžovatel

napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje. Podání obsahuje jedinou větu, v níž je pouze konstatováno, že stěžovatel podává kasační stížnost. Z tohoto důvodu městský soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 4. 2009, č. j. 11 Ca 155/2007 - 41, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil svou kasační stížnost tak, že označí rozsah, ve kterém usnesení městského soudu napadá, a důvody, pro které tak činí. Dále jej vyzval k uvedení petitu, tedy toho, co stěžovatel požaduje, a k uvedení data, kdy mu bylo napadené usnesení městského soudu doručeno. Městský soud neopomenul stěžovatele upozornit ani na náležitosti podání podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s. a na důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Přitom stěžovatele poučil o tom, že nedoplní-li ve stanovené lhůtě své podání, může Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je podání neobsahuje, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. V daném případě podání stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovalo, soud ho k odstranění vyzval a stanovil k tomu zákonu odpovídající lhůtu. Ze soudního spisu vyplývá, že označené usnesení městského soudu obsahující výzvu k doplnění kasační stížnosti bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 3. 6. 2009. Stěžovatel ani jeho právní zástupce však ve stanovené lhůtě na výzvu nijak nereagovali a kasační stížnost tak doplněna nebyla. Neodstranění vad podání přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a zakládá nedostatek podmínek řízení. Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu